

Jan Grzeškowiak, Urszula Huszcza

Jedwabno, gm. Lubicz, woj. toruńskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 156-157

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRONOWO GÓRNE
woj. elbląskie
Stanowiska 2 i 2a

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mieczysław Haftka, pod kierunkiem dr. hab. Leona Jana Łukj. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Osada ze schyłku okresu wędrówek ludów i początku wczesnego średniowiecza.

Przeprowadzone na niewielkiej przestrzeni w rejonie Gronowo Górnego szczegółowe badania powierzchniowe ujawniły istnienie kilku punktów osadniczych położonych w strefie depresyjnej, zalewowej jeziora Drużno.

Stanowisko 2. Sonda nr 1 o wymiarach 2 x 2 m została wytyczona w miejscu, gdzie zlokalizowano, podczas badań powierzchniowych, fragmenty ceramiki i nikielne ślady spalenizny. Nieliczne fragmenty ceramiki całkowicie ręcznie lepionej wystąpiły łącznie z częściowo przepalonymi kamieniami, tylko w warstwie humusowej. Na powierzchni warstwy II /jasno-żółta gliniasta ziemia przemieszana z soczewkami piasku/ odnotowano mocno zniszczone orkę palenisko.

Liczne odwierty wykonane wokół sondy wykazały, że palenisko zostało założone na niewielkiej /7 x 5 m/, piaszczysto-gliniastej łasze utworzonej przez wodę. Miejsce to jest nieznacznie, kilkanaście centymetrów wyżej położone od okolicznych łąk i nadawało się na czasowe założenie obozowiska.

Stanowisko 2a. Zlokalizowane podczas badań powierzchniowych bryły żuźla i sople żelaza występowały na niewielkiej przestrzeni. Obszar około 1 ha poddano bardzo szczegółowym badaniom powierzchniowym oraz wykonano 38 odwiertów na głębokość od 120 do 180 cm. Tylko w jednym profilu zdołano uchwycić nikielne ślady warstwy kulturowej. Inwentarz rąchomy bardzo skromny - kilka brył stopionego żelaza, w tym 1 wylewka z dna pleca z odciskiem płaskiego kamienia.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Obserwacje będą kontynuowane.

IZDEBNO, gm. Rogowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

patrz
okres halsztacki

JEDWABNO, gm. Lubicz
woj. toruńskie

Uniwersytet im. Mikołaja
Kopernika
Instytut Archeologii i Etnografii
w Toruniu

Badania prowadził dr Jan Grzeškowiak przy współudziale mgr Urszuli Huszczy. Finansował WKZ w Toruniu. Drugi sezon badań w trzeciej kampanii wykopaliskowej. Grodzisko wczesno-średniowieczne.

Kontynuacja prac wykopaliskowych miała na celu poznanie dalszych szczegółów budowy umocnień obronnych. Badania prowadzono w trzech wykopach o powierzchni 25 m² każdy. Usytuowano je w nawiązaniu do wykopów z roku ubiegłego. Łączna miąższość nawarstwień wahała się od 3 do 5,5 m. W dwóch wykopach nawarstwienia wczesnośredniowieczne zalegały pod dochodzącą do 1 m warstwą późnośredniowieczną, nie zawierającą jednak żadnych śladów konstrukcji a wyłącznie inwentarz ruchomy /ceramika, kości, przedmioty żelazne, ułamki cegieł/.

Nawarstwienia wczesnośredniowieczne w dwóch wykopach to pozostałości wału drewniano-ziemnego o konstrukcji przekładowej /w jednym z nich możliwe występowanie konstrukcji skrzyniowej - interpretacja utrudniona przez słabe zachowanie spalonych i zbutwiałych resztek drewna/. Na uwagę zasługują tu skupiska dość dużych kamieni, które mogą się konstrukcyjnie łączyć z wałem. Inwentarz ruchomy, głównie ceramikę, datować można na IX-XII w. Badane partie wałów pochodzą więc ze stosunkowo późnych faz okresu wczesnośredniowiecznego /stanowisko datowane jest od końca VII w. /.

Nawarstwienia wczesnośredniowieczne w trzecim wykopie interpretować należy jako rozsypisko wału i zalegające pod nim ślady bliżej nieokreślonych konstrukcji drewnianych. Rozpiętość czasowa inwentarza ruchomego /ceramiki przede wszystkim/ jest tu duża /VIII-XIII w. /, ale jest on przemieszany w różnych warstwach na różnych głębokościach.

Badania będą kontynuowane.

JEZIERZYCE, gm. Smigiel
woj. leszczyńskie
Stanowisko 3

Leszczyńskie Towarzystwo
Kulturalne
w Lesznie
Koordynator Badań Archeologicznych

Badania prowadziła mgr Barbara Kirschke. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych w Lesznie. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna z fazy E.

. Badania sondażowe prowadzono w ramach prac ratowniczych obejmujących rejon przyszłego zbiornika retencyjnego "Wonieść".

Stanowisko położone jest na krawędzi terasy, wypoczynkowej, na południowy zachód od północnego krańca jeziora Jezierzyskiego, od zachodu graniczy z badaną wcześniej średniowieczną osadą z XV w. Jezierzysze stan. 2.